

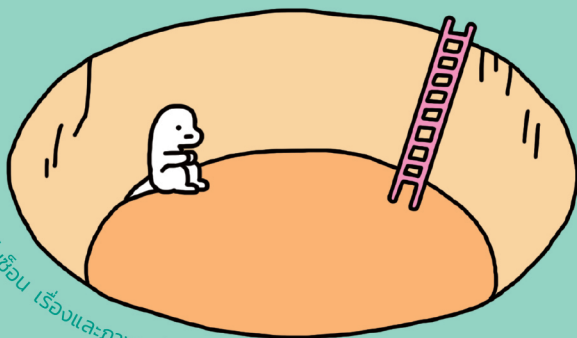

ไดโนเฉา

เปลี่ยวและเหงาพอประมาณ ° .

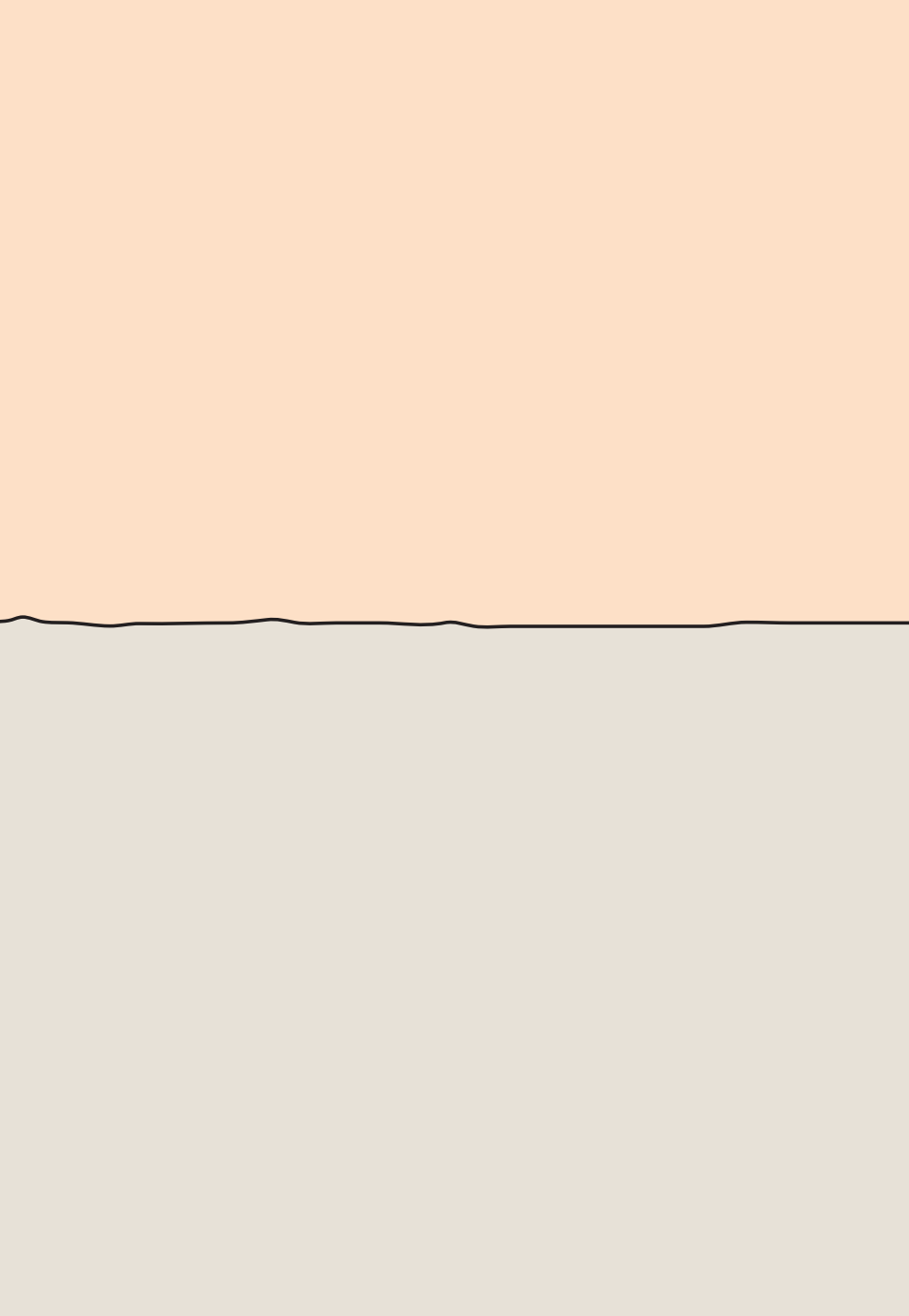
การ์ตูนไดโนเสาร์หลากหลายสายพันธุ์
และเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับ
กับความเหงาประมาณหนึ่ง

โบซ็อน เรื่องและภาพ * กบกรัตน์ อรุณรัตน์รุจรวี แปล

Have a Booktiful Day!

ไดโนเสาร์

เปลี่ยนและหางพอประมาณ

โป๊ซอน
เรื่อง ~~~~ ภาพ

Bloom

คุยกับ Bloom

ความเหงาแข็งแกร่งกว่าไดโนเสาร์

ต่อให้ไดโนเสาร์สูญพันธุ์ไป แต่ความเหงาก็ยังรอดตาย
มาจนถึงทุกวันนี้ แถมยังวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่องจนร้ายกาจ
ขึ้นเรื่อย ๆ

ความเหงาอาจมีสายพันธุ์ไม่มาก แต่เข้ากับมนุษย์ได้
ทุกเพศวัย เริ่มจากแก๊ง ๆ ทักทายทำความรู้จักเรา แล้วเข้าไป
สิงอยู่ในใจ ก่อนกัดกินพื้นที่ข้างในจนเจ็บปวดทรมานใจเสมอ

เจ้าความเหงา...เราจะสนิทกันมากเกินไปแล้ว

ไดโนเสาร์ สิ่งมีชีวิตร่างใหญ่หนังหนากร้าน แต่เมื่อ
เทียบอัตราส่วนร่างกายกับหัวใจแล้วก็คงไม่ต่างจากมนุษย์เรา
มากนัก และในเมื่อพวกมันมีความคิดและจิตใจ ความเหงาก็คง
ทักทายพวกมันเช่นกัน คงมีไดโนเสาร์ที่โดนทิ้ง เหงว้า หลงทาง
ถูกไล่ล่า หรือแม้แต่เข้ากับตัวในฝูงไม่ได้ แต่ด้วยอารมณ์ความรู้สึก
ที่ไม่ผันผวนและละเอียดอ่อนเท่ามนุษย์ คงยากจะเข้าใจ
ความรู้สึกเหล่านั้น และไม่มีไดโนเสาร์ตัวใดช่วยปลอบโยนหรือ
พาตัวเองเข้าไปแทนที่ความเหงาของใคร

แล้วไง...

มนุษย์ที่รู้จักความเหงาไม่รู้ที่เท่ายังรับมือไม่ได้เลย
เหงาจากเพื่อน จากคนรัก จากครอบครัว จากงาน
...จากตัวเอง

ได้แต่หวังว่าเราจะรับมือกับเพื่อนที่ชื่อ “ความเหงา”
คนนี้มากยิ่งขึ้น คงต้องไปสนิทกับความสนุกสนาน ความตื่นเต้น
ความอโรย ความเครียด และความวุ่นวาย บ้างแล้วละ เพราะ
ยิ่งหาเพื่อนให้มันเยอะเท่าไร ความเหงาก็จะน้อยใจแล้วหายไป
เอง (แต่พอรู้ว่าเราไม่จ้อสั๊กพักมันก็กลับมาใหม่ให้เราทรมาน
เล่น)

หนังสือเล่มนี้อาจเป็นเพื่อนคนหนึ่งที่ทำให้คุณคลายเหงา
ไปได้สักพัก แต่อยากให้รู้ว่าไดโนเสาร์ทุกตัวในเล่มก็คงอยาก
ปლობโยนและทำความเข้าใจคุณเท่าที่ทำได้เช่นกัน เพราะมัน
ก็รู้จักความเหงาว่ามันทรมานเพียงใด

ยังดีมนุษย์ยังไม่สูญพันธุ์ อาจมีใครสักคนที่เข้าใจเรา
และพยายามพาความเหงาออกไปจากใจ

แล้วไดโนเสาร์ตัวสุดท้ายของโลกจะเหงาขนาดไหนนะ
ขนาดเรามีคนมากมายรอบตัวยังเหงาจนทรมานใจขนาดนี้เลย

หรือมนุษย์จะสูญพันธุ์เพราะความเหงา...?!

Bloom

สารบัญ

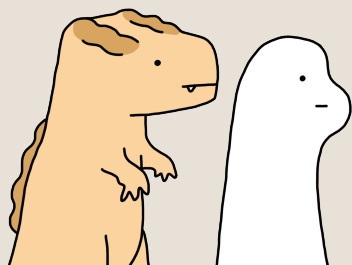
พระอาทิตย์
ลอยอยู่หลัง
เมฆฝนเล่มอ

- 009 ไคโนเสาร์ตัวใหญ่
- 011 สู้วัง
- 013 ตัวเก่ง
- 014 ความรู้สึก
- 015 นักสะสมก้อนหิน
- 016 โลกในใจ
- 018 ไม่ใช่เรื่องใหญ่สักหน่อย
- 019 การบิน 1
- 020 การบิน 2
- 021 ถึงเวลาจัดการเวลาให้เข้าที่
- 023 ไม่มีใครเลยอะ
- 024 ความกดดัน
- 026 ทำมามากพอแล้วนะ
- 028 แต่เดิมพวกเราก็...
- 029 ท่าทีของกัปตัน
- 030 สิ่งที่เราเรียกว่าชีวิต
- 031 โลกก็ยังกว้างไปสำหรับ
ไคโนเสาร์ตัวใหญ่
- 034 หัวใจที่มีมิดปักอยู่ 3 เล่ม
- 036 ชื่อจริงฉันคือสันโดษ
- 038 ความหนาแน่นของกระดูก

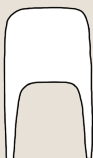
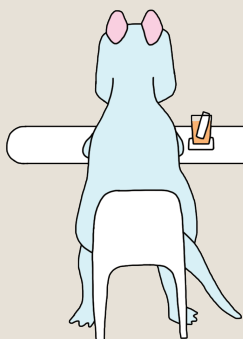
แม้ตาจะมองไม่เห็น แต่มีอยู่แน่นอน

- 043 ไม่ใช่ไดโนเสาร์
- 044 ไดโนเสาร์ตาไม่ดี
- 045 ปวดร้าวนะ
- 046 นิยายชอบอุทาน
- 047 สักวันหนึ่ง
- 048 ลำบากยากเย็น
- 049 ปรีกษาเรื่องกังวล
- 050 ผู้ไม่นับถือศาสนาตัวหนึ่ง
- 051 ผู้นับถือศาสนาตัวหนึ่ง
- 052 ฉันเป็นใครกัน
- 053 ตลกร้ายคล้ายเห็บแบน
- 054 รักใคร่อ่อนโยน
- 055 ชอบเวทของความรู้สึกร่วม
- 056 ชีวิตที่มีเพียงหนึ่งเดียว
- 057 ก็อยู่ตรงนั้นแล้วไง
- 058 จดหมายถึงกัน
- 060 การต่อสายโทรศัพท์
- 061 เลิกรา
- 062 ระหว่างที่คอยโกโด้
- 063 ถึงดวงอาทิตย์
- 064 ความเหงาที่คนอื่น
ไม่อาจเติมเต็มได้
- 066 แก้อัศจรรย์ผู้ชม
- 071 ซากฟอสซิลและซากร่องรอย

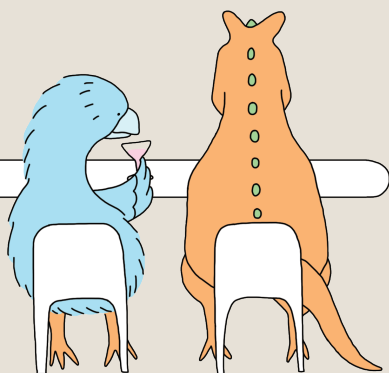
2 ชั่วโมง ก่อนเข้านอน

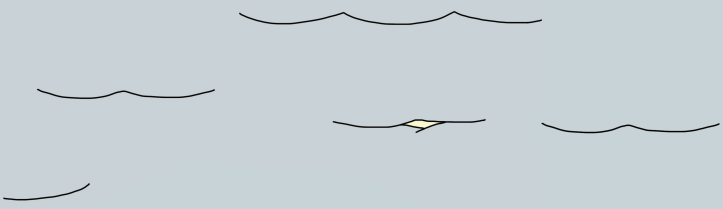
- 079 4 ฤดู
- 080 ฉันก็ไม่รู้เหมือนกัน
- 081 ผีนร่าย
- 082 รอเวลาออฟไลน์
- 083 โดนจับได้
- 084 ระหว่างทางกลับบ้านในวันศุกร์
- 085 เพ้อเจ้อ
- 086 ไม่ว่าใครก็เต็มเต็มไม่ได้
- 087 ทำไร
- 088 ยางลบ
- 089 ภาพข้างหลัง
- 090 ห้องเดี่ยว 1
- 092 ห้องเดี่ยว 2
- 093 การอยู่คนเดียว
- 097 โดโนเสาร์ที่เหลือเป็นตัวสุดท้าย
จะรู้สึกละอย่างไรนะ
- 105 ผงสีขาวบนเจลลี่โดโนเสาร์
- 107 บันทึกความฝัน

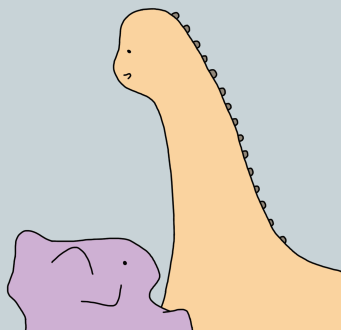
แล่งล่ว่าง ตรงลุดขอบฟ้าโผน

- 111 อากาศ
- 112 ร้านดอกไม้แสนสงบ
- 113 เพลย์ลิสต์
- 114 ต้นเบา ๆ
- 115 ถนนที่ใบไม้ร่วงโรย
- 116 สุดอากาศเต็มปอด
- 118 บนรถประจำทาง
- 119 กรอง
- 121 ไฟฟ้าไรต์
- 122 โคลาเต็มแก้ว
- 123 ลอยก้ำ ๆ กึ่ง ๆ กลางอากาศ
- 124 บานพับประตูชั้นสนิม
- 125 สัม
- 126 ขณะเดียวกัน
- 127 ช่วงเวลาวันวรรค
- 128 ชายชราที่พิณจ
มองนิ้วมืออย่างตั้งใจ
- 130 เมื่อเดินข้ามสะพานลอย
ตอนกลางคืน
- 132 ความโดดเดี่ยว 10 ประการ
- 134 แบนะนำโดโนเสาร์

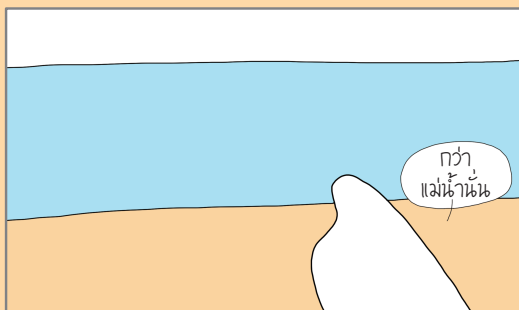
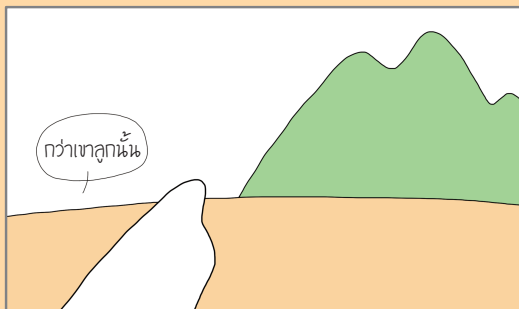
Four simple, wavy black lines of varying lengths are scattered across the upper half of the page, representing clouds.

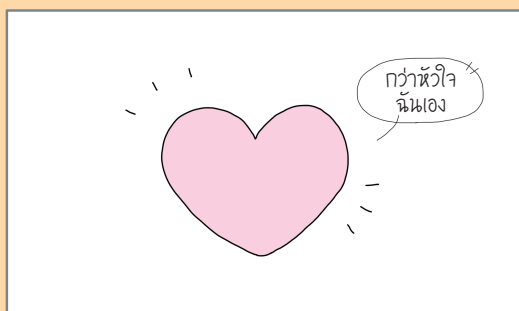
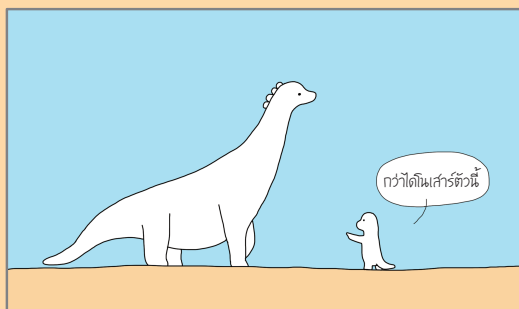
បរទេសចរណ៍តំបន់តូចមួយ
ក្នុងរដ្ឋឥណ្ឌូឌីយ៉ា

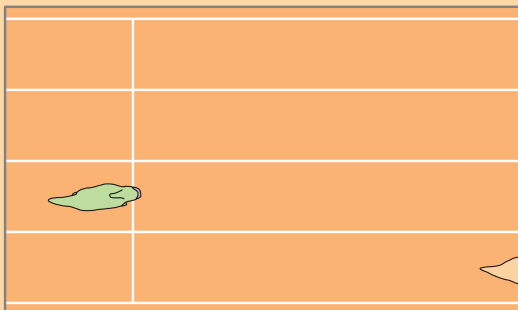
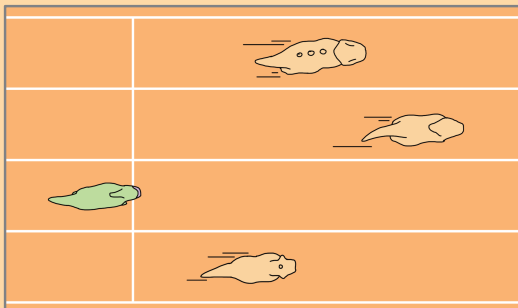
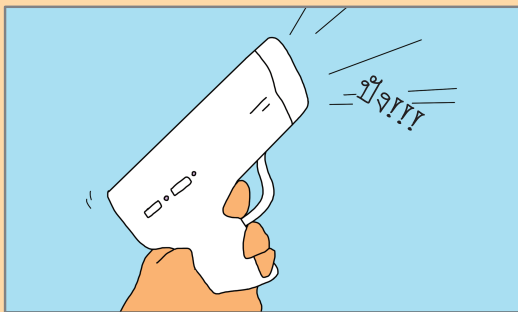

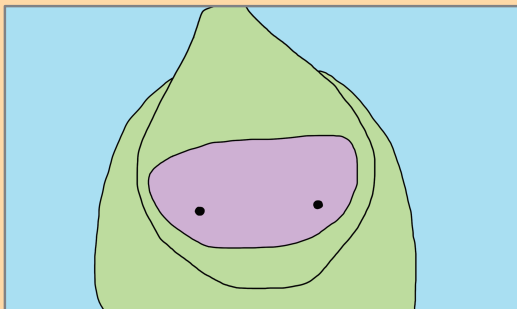
ได
โ
เล่ารู้
ตัว
ใหญ่

ไม่ว่ามีคุณสมบัติพอที่จะวิ่งหรือเปลาด้วย

ถึงอย่างนั้นเสียงปืนให้สัญญาณก็ดังแล้ว

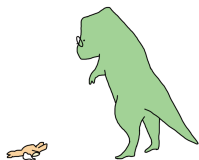

จะยังงัยก็อยู่บนลูแล้วด้วย

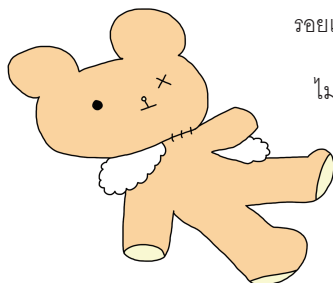

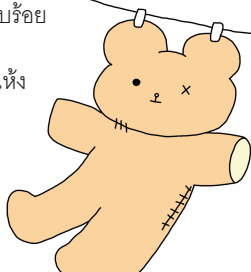
ผมเก็บตุ๊กตามอมแมมมาครับ

รอยเย็บข้างตัวขาดวีน
ลูกตา...แยจ้ง
ไม่รู้หายไปไหนแล้ว

เย็บตรงที่ขาดเรียบร้อย
ซักด้วยน้ำสะอาด
แล้วตากแดดให้แห้ง

เออละ เหน็นก็เป็น
ตุ๊กตาตัวเก่ง
เจ๋งกว่าใคร
แล้วครับ

